

BAM

DANCE
MOTIONUSA

அமேரிக்க நவீன நடனத்தின் சுருக்கமான வரலாறு

ஷார்மேன் பெட்ரீசியா வொரன், சுசான் யங்கர்மன், சூசன் யங்

2013

BAM

டான்ஸ்மோசன் யுஎஸ்ஏ பற்றிய வரலாறு (ABOUT DANCEMOTION USA^{SM})

உலகளாவிய ரசிகர்களுக்கு அமேரிக்க நடனம் பற்றிய தகவல்களை வழங்கும் பொருட்டு டான்ஸ்மோசன் யுஎஸ்ஏ இந்தக் கட்டுறையினை தயார் செய்துள்ளது. அமேரிக்க உள்நாட்டு விவகார திணைக்களத்தின் கல்வி மற்றும் கலாச்சார அலுவல்கள் பணியகத்தின் ஒரு நிகழ்ச்சித்திட்டமாக டான்ஸ்மோசன் யுஎஸ்ஏ இருப்பதுடன், அன்னியோன்ய புரிந்துணர்வினை வெளிநாடுகளில் மேம்படுத்தும் அதே வேளை அதி உன்னத பாரம்பரிய அமேரிக்க நடனத்தின் ஒரு காட்சியா பிஏஎம் BAM (Brooklyn Academy of Music) ஆல் இது ஏற்பாடு செயற்படுத்தப்படுகின்றது. நடனம் பற்றி அறிவினை பரிமாறிக் கொள்வதற்கும் நடனத்தில் ஈடுபடும் பொருட்டும் தனித்துவமான நடன வதிவிடங்களை உருவாக்குவதற்கு முன்னணி கலாச்சார, சமூக சேவை மற்றும் சன சமூக

மைய நிறுவனங்கள் மற்றும் கல்வி நிறுவனங்களுடன் ஒருங்கிணைந்து ஐக்கிய அமேரிக்க தூதுவராலயங்களுக்கு டான்ஸ்மோசன் யுஎஸ்ஏ எஸ்எம் உதவிபுரிகின்றது. ஆட்களுக்கிடையேயான பரிமாற்றல்களுக்கு மேலதிகமாக, வினைத்திறனான சமூக மற்றும் எண்ணியல் இலத்திரனியல் ஊடக முயற்சிகளின் ஊடாகவும் மற்றும் தூதுவராலயங்கள் மற்றும் கொன்சியுலர் நூல் நிலையங்களின் கல்வி வள நிலையங்களின் ஊடாகவும் பாரிய அளவான ரசிகர்களை இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டம் கவர்ந்துள்ளது.

தயவு செய்து dancemotionusa.org என்ற இணைய தள முகவரியின் ஊடாக எங்களுடன் தொடர்பு கொள்க.

**DANCE
MOTIONUSA**

டான்ஸ்மோசன் யுஎஸ்ஏ ஆனது பிஏஎம் நிறுவனத்தினால் தயாரிக்கப்பட்ட ஐக்கிய அமேரிக்க உள்நாட்டு விவகாரத் திணைக்களத்தின் ஒரு நிகழ்ச்சித்திட்டமாகும்.

BAM

எழுத்தாளரைப் பற்றிய விளக்கம்

ஷார்மேன் பெட்ரீசியா வொரன்

ஷார்மேன் பெட்ரீசியா வொரன் ஒரு ஆக்கங்களை வெளிப்படுத்துவபராகவும், வரலாற்றசிரியையாகவும் மற்றும் நடன ஆசிரியையாகவும் இருக்கின்றார். மேலும், இவர் ஜெப்ரி பாடலே பாடசாலையின் ஜாஸ் மற்றும் பாரம்பரிய பயிலுனர் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தினதும் தொலைக் கல்விக்கான எம்பயர் அரசு கல்லூரியின் ஆன் லைன் நிகழ்ச்சி, கீன் பல்கலைக் கழகத்தின் ஹண்டர் கல்லூரியின் நடனப் பீட அங்கத்தவராகவும் இருக்கின்றார். இவர் எய்லி பாடசாலை மற்றும் எயிலி / போட்ஹம் பல்கலைக் கழக பாரிய நடன நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் முன்னை நாள் அங்கத்தவராகவும் இருக்கின்றார்.

இவர் ஹாவாட் பல்கலைக் கழகத்தின் வரலாறு தொடர்பான பாடத்துறையில் கலாநிதிப் பட்டத்தையும், சீயுன்வை – சிட்டி கல்லூரியின் நடன ஆய்வு, நடன மறுசீரமைப்பு மற்றும் அசைவியல் துறையில் முதுமானிப் பட்டத்தையும் மற்றும் பேச்சு மற்றும் தியேட்டர் / நடனம், மற்றும் மொன்ட்கிளயர் அரசு கல்லூரியிலிருந்து ஆங்கில மொழிக்கான பட்டம் என இரண்டு இளமானிப் பட்டங்களையும் இவர் பெற்றிருக்கின்றார். 1989 – 2000 முதல் சர்வதேச ரீதியாக எல்லோராலும் அறியப் பெற்ற டெவிட் ரவுசேர்வ்/ ரியலிட்டி நிறுவனம் உள்ளடங்கலாக பாரிய நிவ்யோர்க் நடனக் கம்பனிகளில் பல வருடங்களாக சேவையாற்றியிருக்கின்றார்கள். இவர் நவீன நடனம், பாரம்பரிய நடன முறைகள் மற்றும் யோகா ஆகிய நடன முறைகளை ஒருங்கிணைத்து ஒரு கலப்பு நடன முறையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடன அசைவு பாடநெறியினை கற்பிக்கின்றார்.

த வசாய்க் செயற்திட்ட விழாவிற்கான ([The Wassaic Project Festival](#)) நடனத்திற்கான முன்னணி நடன நெறிப்படுத்துனராகவும் மற்றும் ஹார்லெம் மேடை நடனத் தொடர்கள், ஈ அசைவுகள் தொடர்பாக துணை நடன நெறிப்படுத்துனராகவும் திருமதி வொரன் இருக்கின்றார்கள். பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக நிவ்யோர்க் நடன

மற்றும் செயலாற்றுகை விருதுகள் குழுவின் (பேசீஸ்) (BESSIES) அங்கத்தவராகவும் திருமதி வொரன் இருந்துள்ளார்கள்.

இவருடைய ஏனைய வெளீடுகளுக்கு மத்தியில் த நிவ்யோர்க் ஆம்ஸ்ட்டாம் நிவ்ஸ் மற்றும் நடன சஞ்சிகைகளுக்காக நடனம் பற்றிய கட்டுரைகளையும் தற்பொழுது எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இவருடைய அண்மைய வெளியீடுகளை ஜேடப் மெரியோட்ஸ் ([JW Marriott's](#)) இணைய தளம் மற்றும் பீஏஎம் இன் 150 ஆவது ஆண்டு விழா புத்தகம்- பீஏஎம் ஆகிய வற்றிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ள முடியும். இப்புத்தகமானது ஸ்டீபன் செராபின் என்பவரால் இப்புத்தகத்தின் முழுமையான வேலைகள் செவ்வை பார்க்கப்பட்டுள்ளது.

சுசான் யங்கர்மன்

சுசான் யங்கர்மன் பிஏஎம் நிறுவனத்தன் கல்வி மற்றும் மானிடவியல் திணைக்களத்தின் நடன நெறியாள்கை ஆலோசகராக தற்பொழுது சேவையாற்றுவதுடன் முன்னர் இந் நிறுவனத்தில் கல்வி மற்றும் குடும்ப நிகழ்ச்சித்திட்டல் பணிப்பாளராகவும் சேவையாற்றியுள்ளார்கள். பீஏஎம் நிறுவனத்தில் தனது பணியினை பொறுப்பேற்றுக் கொள்வதற்கு முன்னர் இவர், 1994 ஆம் ஆண்டில் கலைக்கான தேசிய விருதினைப் பெற்ற கலை தொடர்பான கல்வி நிறுவனமான யங் ஓடியன்ஸ் / நிவ்யோர்க், நிறுவனத்தின் நிகழ்ச்சித்திட்டல் பணிப்பாளராகவும், மற்றும் நடன அசைவுக் கற்கைகள் தொடர்பான லெபனானின் / பாடனிப் நிறுவனத்தின் நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்கள். முன்னர், கலைகளுக்கான விஞ்ஞானங்கள் /டிஸ்சி பாடசாலை, கலைகளுக்கான பட்டப்படிப்புக் கல்லூரி மற்றும் நிவ்யோர்க் பல்கலைக் கழகத்தின் செயலாற்றுகைக் கற்கைகள் நிறுவனத்தின் பட்டதாரிகளுக்கான நடன ஆராய்ச்சி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் பணிப்பாளராகவும் உதவிப் பேராசிரியராகவும் கலாநிதி யுங்கமென் சேவையாற்றியுள்ளார்கள். (ஓக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழக வெளியீடு – 1998) நடனம்

BAM

தொடர்பான பல தொகுதிகளைக் கொண்ட நடனம் தொடர்பான கலைக் கழஞ்சியத்தின் எழுத்தாளர் சபையின் அங்கத்தவராகவும் இருந்துள்ளதுடன், நூற்றுக்கணக்கான கட்டுறைகளின் செவ்வைபார்ப்பவராகவும் எழுத்தாளராகவும் என பல பொறுப்புக்களை ஏற்றுள்ளார்கள். இவர் பேர்நாட் கல்லூரியின் பீ.ஏ. பட்டதாரியாக இருப்பதுடன் கலைகள் தொடர்பான மானிடவியல் கற்கைத் துறையில் விசேட அறிவினைப் பெற்று கொலம்பியா பல்கலைக் கழகத்தின் மானிடவியல் துறையில் கலாநிதிப் பட்டத்தையும் பெற்றுள்ளார்கள். திருமதி சூசான் யங்கர்மன் நடனம் தொடர்பான மானிடவியல் மற்றும் வரலாறு தொடர்பாக ஏராளமான ஆக்கங்களை வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள்.

சூசன் யங் (SUSAN YUNG)

சூசன் யங், பிள்ளம் நிறுவனத்தின் வெளியீடுகளுக்குப் பொறுப்பான முகாமையாளராக இருப்பதுடன் இவர், நிகழ்ச்சிகள், கட்டுரை உள்ளடக்கம், வேறு பல்வேறுபட்ட செயற்திட்டங்களை உருவாக்குவதுடன் அவற்றை செவ்வை பார்த்தல் மற்றும் பிள்ளம் புலொக் ([BAM Blog](#)) இணைய தளப்பக்கத்திற்கும் பங்களிப்புச் செய்கின்றார். BAM: The Complete Works இன் இணை பத்திரிகை ஆசிரியராவார் :பினா புச் மற்றும் பில். டி. ஜோன்ஸ் உள்ளடங்கலான அதி சிறந்த கலைஞர்களுக்கு ஏராளமான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளதுடன் இந் நிறுவனத்தின் 150 ஆவது வருட நிறைவு விழா தொடர்பான விரிவான புத்தகத்தின் பணிகளையும் நிறைவு செய்கின்றார். நடனம் மற்றும் வெளிப்படையான கலைகள் தொடர்பாக கவனம் செலுத்துகின்ற ஒரு சுதந்திரமான எழுத்தாளராக, என்ற இணைய தளப் பக்கத்தினை நடாத்துவதுடன் நடனச் சஞ்சிகைகள், ஞாயிற்றுக் கிழமைக்கான கலை பகுதிக்கான டப்ளியுநெட், பொயின்டி, விலேஜ் வொயிஸ், பவே டான்ஸ் (பேர்லின்), புருக்ளின் ரயில் மற்றும் பல ஆக்கங்கள் உள்ளடங்கலாக அனேகமான வெளியீடுகள் மற்றும் இணையதளங்களுக்கு பங்களிப்புச் செய்திருக்கின்றார். யங் பெசி

விருதுக் குழுவில் எட்டு வருடங்களாக சேவையாற்றியுள்ளதுடன் பல கலாச்சார மற்றும் விருது வழங்கும் நிறுவனங்களுக்காக நடுவராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார்கள்.

BAM

அறிமுகம் (INTRODUCTION)

அமெரிக்காவானது நடனத்துடன் வளர்ந்த நாடாகும். அமெரிக்க தெருக்களில் இருந்து மேடைக்கு வந்த நடனமானது, சமூக நடனங்கள், கலாச்சார கூறுகள், சமூக மற்றும் அரசியல் சிக்கல்கள், மற்றும் ஆன்மீகம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. இந்த ஆதாரங்கள்-சுதந்திரமான, ஆபத்தை எதிர்கொள்ளத்தக்க ஆய்வுகள் ஆகியவற்றை கொண்டது -அமெரிக்க நவீன நடன வடிவமாகும். அதன் பல்வேறு நடன அசைவுகள், புதிய சொற்களுடன், தனிப்பட்ட நடன அமைப்பு உருவாக்கத்தை (choreographic) கொண்டு அமைந்துள்ளது. சமூக மற்றும் கலாச்சார அடிப்படையில் அமெரிக்க நவீன நடனம் வேறு எதனாலும் ஈடு செய்ய முடியாத தேசியப் பொக்கிஷமாக இருக்கிறது.

1900 முதல் அமெரிக்க நவீன நடனமானது அமெரிக்க கலாச்சாரத்தை மற்ற நாடுகளில் பரப்பும் ஒரு தூதுவராகவே இருந்துவந்துள்ளது. இந்த வகை நடனமானது தனது புதிய நடன காட்சியமைப்புகளை உருவாக்குவபர்கள் என பரம்பரை பரம்பரையான நடன ஆசிரியர்கள், வழிகாட்டிகள் ஆகியோரைக் கொண்டது. வரலாற்றின் படி இது தனக்கென கட்டமைக்கப்பட்ட ஒரு தனியான பாணி (style) ஐ கொண்டிருக்காவிட்டாலும் தொடர்ந்து மனித இனமானது தனது விருப்பங்கள், எண்ணங்கள் ஆகியவற்றை பகிர்ந்துக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு ஊடகமாக உள்ளது.

1900 -களில் தொடக்கம்: முன்னோடிகள் (THE BEGINNING (EARLY 1900S): THE PIONEERS)

அமெரிக்க நவீன நடனமானது, அமெரிக்காவின் பெரிய கலாச்சார கொள்கைகள், கருத்தியல் மற்றும் உடல் மொழிச் சுதந்திரம், சுய வெளிப்பாடு, பரந்த, சாத்தியமான கற்பனைக் கருத்துக்களை வழிநடத்தும் தன்மை உடையதாய் உள்ளது. இந்த தொடக்கமானது இஸ்ஸடோரா டன்கன் ([Isadora Duncan](#)) (1877-1927) என அறியப்படுகிறது. மற்ற பொழுது போக்குகளுக்கு எதிராக பாலே நடனம் இருந்தாலும் மக்களுக்கு இதன் மீது ஈர்ப்பு இருந்தது. இந்த நடனமானது கருத்துக்கள்

மற்றும் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் ஒரு இயற்கையான தீவிர கலை வடிவத்தில், ஒரு நடனத்தின் மூலம் உயர்த்த முயன்றனர். குறிப்பாகப் பெண்கள் உரிமைகள் தொடர்பாகவும், சமுதாயத்தின் சீர்திருத்தங்களுக்காகவும் அமைக்கப்பட்டவை எனலாம். டங்கன் அமெரிக்கர் என்றாலும், அவரால் முதன்முதலில் ஐரோப்பாவில் பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டு மேலும் உலகமெங்கும் பலப் பள்ளிகள் நிறுவப்பட்டன. இப்பள்ளிகள் சர்வதேச கலைவடிவங்களின் இணைப்பில் ஒரு முன்னோடி ஆகும். மேலும் சில நடன வல்லுனர்களாக, லோயி புல்லர் ([Loie Fuller](#)), மௌட் ஆலன் ([Maud Allan](#)), மற்றும் ரூத் செயின்ட் டெனிஸ் ([Ruth St. Denis](#)) (1879-1968) மற்றும் டெட் ஷான் ([Ted Shawn](#)) (1891-1972) ஆவர். செயின்ட் டெனிஸ் (St. Denis) மற்றும் ஷான் (Shawn) ஆகியோர் இசையுடன் உடைய காட்சிகளை நடனத்துடன் இணைத்து, “மியூசிகல் விசுவலைசேசன்” என்ற புதிய நடன அமைப்பு முறையை அறிமுகப்படுத்தினர். மேலும் இந்த நடன காட்சிகளை அமைக்கவும், புதிய நடன வகையை உருவாக்கவும், அமெரிக்கா, வட ஆப்பிரிக்கா, ஸ்பெயின், ஆசிய நடனமுறைகளை பற்றி தெரிந்து கொள்ளப் பிரயாணம் செய்தனர்

ஷான் ஆண் நடனக்கலைஞர்களுக்கான நடனக் கம்பெனியை உருவாக்கினார், மேலும் செயின்ட் டென்னிஸ் ஐ மணந்து பின் இருவரும் இணைந்து டென்னிஷான் ஸ்கூல் என்றப் பள்ளியை கலிபோர்னியாவில் தொடங்கினர், பின் இது நியூயார்க்குக்கும் விரிவு படுத்தப்பட்டது. இவர்கள் பாலே -க்கு எதிராகப் புதிய இயற்கையான நடன உத்திகளை கையாண்டனர். 1933 ல் மச்சுசெட்ட்ஸ் -ல், ஷான் (Shawn) ஒருவகையான பின்வாங்கு நடன அசைவுகள் கொண்ட ஜேகப்ஸ் பில்லொ டான்ஸ் ஃபெஸ்டிவல் ([Jacob's Pillow Dance Festival](#)). நடனத்தை உருவாக்கினார். இந்த நடனம் இப்போதும் நவீன நடனத்தில் ஒரு முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றது.

கண்டறிதலுக்கான பாதை (1920-30): முதல் தலைமுறை (THE ROAD TO DISCOVERY (1920S-30S): THE FIRST GENERATION)

BAM

டென்னிஷானின் பயிற்சி நடன கலைஞர்கள் (Denishawn-trained dancers) மார்தா க்ரஹாம் ([Martha Graham](#)) (1894-1991), டோரிஸ் ஹம்ப்ரெ ([Doris Humphrey](#)) (1895-1958), மற்றும் சார்லஸ் வேயட்மன் ([Charles Weidman](#)) (1891-1972) இல் 1920களின் முற்பகுதியில் பள்ளியை விட்டு வெளியேறி தமெக்கென ஒரு நடன முறையை வகுத்துக்கொண்டனர். தங்கள் ஆசிரியர்கள் கற்றுத்தந்த முறையை மாற்றி அவர்களுக்கென ஒரு தனி பாணியை உருவாக்கிக் கொண்டு, சொந்தக் கருத்துக்களையும், அமெரிக்க வாழ்க்கையைப் பற்றியும் வெளிப்படுத்துவதில் தாமதமே சில நடன முறைகளைக் கையாண்டனர்.

க்ரஹாம் (Graham) நடனமானது, சுவாசித்தலின் "சுருங்குதல்" மற்றும் "விரிதல்" போலவும், ஆத்மாவின் "உள் வெளிப்பாடு" ஆக இருக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தினார். அவரது நடன தொகுப்புகள் அமெரிக்கானா நடனங்களை பின்பற்றி அமைக்கப்பட்டவையாகும். பிரெண்ட்யர் ([Frontier](#)) மற்றும் அப்பலாசியன் ஸ்பிரிங் ([Appalachian Spring](#)), கிரேக்க நம்பிக்கைகள் (சிலைடம்நெஸ்டர்) ([Clytemnestra](#)), உணர்வுகள் (லமெண்டெஷன்) ([Lamentation](#)), மற்றும் வரலாறு (சிரபிக் டைலாக்) ([Seraphic Dialogue](#)). அவரது இறப்புக்கு பின்னரும் நடனப்பள்ளி, கம்பெனி ஆகியவை தொடர்ந்து செயல்பட்டன.

ஹம்பெரி (Humphrey) மற்றும் வேயட்மன் (Weidman) ஆகியோர் ஒரு கம்பெனி மற்றும் பள்ளியை நிறுவினர். ஹம்பெரின் (Humphrey's) டெக்னிகுகள் இயற்கையை ஆராயும் முறையிலிருந்து வளர்ந்தன. "ஃபால் அண்டு ரெகவரி" என்ற நாடகத்தை உருவாக்கினார், தனது த ஆர்ட் ஆப் மேக்கிங் டான்ஸஸ் என்ற புத்தகத்தின் மூலம் நடன அமைப்பதில் உடலின் செயல்பாடுகளை ஈர்ப்புவிசைக்கு ஏற்றவாறு கையாளும் முறைகளையும், நடன அமைப்பு ஒழுக்கத்தை உயர்த்தும் முறைகளையும் விளக்கியுள்ளார். ஹம்பெரி (Humphrey) -வேயட்மன் (Weidman) அமெரிக்க அனுபவங்களைப் பின்பற்றி (தி ஷேக்கர்ஸ்) ([The Shakers](#)), சமூக பிரச்சினைகள் (லின்ச்டவுன்) ([Lynchtown](#)), மற்றும் சமூக நல்லிணக்கத்தை வலியுறுத்துவன (புதிய நடனம்) ஆகும்.

ஐரோப்பாவின் (முன்னாள் ஜெர்மனி), Ausdruckstanz, நடனத்தின் வெளிப்பாடுகள் அமெரிக்க நடனப் பாணியின் செல்வாக்கைப் பெற்றுள்ளது; தலைவர்களான ருடால்ப் வோன் லேபன் (Rudolf von Laban) மற்றும் அவரது மாணவர்களான கர்ட் ஜோஸ் (Kurt Jooss) மற்றும் மேரி விக்மென் (Mary Wigman) மற்றும் விக்மென்னின் (Wigman's) மாணவர்கள் ஹன்யா ஹொல்ம் ([Hanya Holm](#)) (1893-1992) 1931 இல் US இல் இருந்து வந்தவர்கள் இந்த முறையை அறிமுகம் செய்தனர்.

1930 களில் நவீன நடனம் புதுமைவிரும்பிகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கலைவடிவமாக இருந்தது. பல்கலைக்கழகங்களில் உடற்பயிற்சிக்கல்வி துறை, கலை நிகழ்ச்சிகள் துறை ஆகியவற்றில் பாடத்திட்டமாக சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. பின்னிங்டான் சம்மர் ஸ்கூல் ஆப் டான்ஸ் ([Bennington Summer School of Dance](#)) வர்மான்ட் (Vermont) -ன் (1934-1942) இல் பென்னிங்டன் காலேஜ் (Bennington College) ல் நடத்திய விழாக்களில்—நிறைய நடன கலைஞர்கள், நடன அமைப்பாளர்கள், நடன ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் பயிற்சிக் களமாக இருந்துள்ளது. இசையமைப்பாளர் மற்றும் நடன ஆசிரியரான லூயிஸ் ஹார்ஸ்ட் (Louis Horst) (1884-1964), இவர் மார்தா க்ரஹாம் (Martha Graham) மற்றும் நடனம் கற்றுதரும் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும், நடனப்பள்ளிகளுக்கும், நிகழ்ச்சிகளுக்கும் மிக நெருக்கமான தொடர்பினைக் கொண்டிருந்தார். பல்கலைக்கழகங்களும் நடனமாடுவதில் முக்கிய தலைவர்களை பெற்று இருந்தன. நடன அமைப்பாளர் ப்ரன்ண்டா வே (Brenda Way) 1976 -ல் சான் ஃபிரான்ஸிஸ்கோ (San Francisco) -க்கு செல்வதற்கு முன் 1971 -ல் ஓஹியோ (Ohio) ஒலிவியன் காலேஜ் (Oberlin College) -வில் உருவாக்கிய ஓடிசி/ டான்ஸ் ([ODC/Dance](#)) அதே நேரத்தில், ஆப்பிரிக்க அமெரிக்கர்கள் தனித்துவமான குரல்களை கொண்டு நவீன நடனங்களை அமைத்தனர்.

ஹால்ரெம் ரெநேசான்ஸ், (Harlem Renaissance), ன் மோசமான வேண்டுமென்றே இனவெறி அழுத்தங்களை தந்த போது, ஹெமிஸ்லே வின்ஃபீல்டு (1906-1934), எட்னா கை ([Hemsley Winfield](#))

BAM

(1906-1934), ([Edna Guy](#)) (1907-1982) (இவரும் டெனிஸ்ஷானில் (Denishawn) படித்தவர்தான்), மற்றும் சியெரா லியோனின் (Sierra Leonian) அசாடாடா டாஃபொரா ([Asadata Dafora](#)) (1890-1965) நடனம் அமைத்து, தயாரித்து, இசை நாடகங்களாகவும் திரை நடனங்களாகவும் வழங்கினார். த ஃப்ரீஸ்ட் நீக்ரோ டான்ஸ் ரிசைடல் இன் அமெரிக்கா (The first Negro dance recital in America) என்ற நடன நாடகமானது 1931 -ல் நியூயார்க்கில் (New York) வின்ஃபில்டு (Winfield) மற்றும் கை (Guy) ஆகியோரால் வழங்கப்பட்டது. மேலும் டெபோரா (Dafora) நடன நாடகங்கள் ஆப்பிரிக்கத் தன்மையை ஒத்துள்ளன.

காத்ரீன் டன்ஹம் ([Katherine Dunham](#)) (1909-2006) என்பவர் பாலே நைக்ரே-காக நவீன நடனக் கம்பெனியை உருவாக்கினார். அவர் கரீபியன் ஆப்பிரிக்க புலம்பெயர், குறிப்பாக ஹைட்டி (Haiti) இன் நடனங்கள் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்தார். அவரின் நடன நுட்பங்களை ஆப்பிரிக்க நடனத்தில் கொண்டு சமூக அபிவிருத்திக்காக உள்ள ஒரு பள்ளி கிழக்கு செயின்ட் லூயிஸ் (East St. Louis), இலினொய் (Illinois) ஆகிய இடங்களில் நிறுவப்பட்டது, மேலும் அவரது பாரம்பரிய கதைகளை கொண்டு திரை நடனங்கள் அமைக்கப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக எல் அக் யா பாஅரெல்லஸ் ப்ளூஸ், [L'Ag'Ya](#), [Barrelhouse Blues](#), மற்றும் இந்த திரைப்பட நடன அமைப்பு stormy வெதர் [Stormy Weather](#). இவர் மேலும் டெலி பெட்டி [Talley Beatty](#), மொனெர் பென்ச் [Mourner's Bench](#), சைவிலா போர்ட் [Syvilla Fort](#), மற்றும் வால்டெர் நிக்ஸ் [Walter Nicks](#) போன்ற கருப்பின நடன அமைப்பாளர்களையும் கொண்டுள்ளார். டுன்காம்(Dunham) நுட்பம் முக்கியமானது.

ஹெலன் டெமிரிஸ் [Helen Tamiris](#) (1905-1966), ஆப்பிரிக்க அமெரிக்கராக இல்லாத போதும் அவரின் நடன அமைப்பு தொகுப்புகளை நீக்ரோ ச்பிரிசுஅல்ஸ் [Negro Spirituals](#) என்ற பெயரில் புகழ்பெற்றவை. ஹோல்மின் (Holm's) மாணவர்களால் தொடங்கப்பட்ட புதிய நடனக்குழு சமூக பிரச்சினைகளைப் பற்றி கவனம் செலுத்தியது. ஹாம்பெரி-வெய்ட்மேன் (Humphrey-Weidman) உடன் கருப்பின பாரம்பரியதோடு இக்குழு இணைந்தது. லெஸ்டெர் ஹார்டன் [Lester Horton](#)) (1906-1953) லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் (Los

Angeles), கலிபோர்னியா (California) இன குழுக்கள் நடனம் டான்ஸ் தியேட்டர் பாணியை ஈர்த்தது, மற்றும் முதல் இன குழுவீதியான அமெரிக்க நடனம் நிறுவனமாக விளங்கியது.

அமெரிக்க நவீன நடனத்தின் பல பரிமாணங்கள் (1940-1950): இரண்டாவது தலைமுறை (THE MANY FACES OF AMERICAN MODERN DANCE (1940S-50S): THE SECOND GENERATION)

1950 ஆம் ஆண்டுகளில், பெரிய நிறுவனங்கள் நடன குழுக்களை உருவாக்கின. கிரஹாம் பரம்பரையில் வந்த பேரில் லாங் [Pearl Lang](#), சோபி மாஸ்லோ [Sophie Maslow](#), மற்றும் ஜான் டட்லி [Jane Dudley](#); ஹம்பெரி-விட்மேன் (Humphrey-Weidman) பரம்பரையில் வந்த: ஹோசே லிமன் (José Limón), சிபில் ஷெர்ரீர் (Sybil Shearer), மற்றும் கேத்தரின் லிட்ஸ் (Katherine Litz); மேலும் ஹால்ம் (Holm) பரம்பரையில் வந்த: வாலரீ பெட்டிஸ் (Valerie Bettis), ஆல்வின் நிகொலை (Alwin Nikolais), மற்றும் அவரது மாணவர் (Murray Louis).

ஹோசே லிமன் [José Limón](#) (1908-1972) தன் நிறுவனத்தின் மூலம் பல ஹம்ப்ரே நடனங்களை அமைத்தார். லிமன் (Limón) தனது மெக்ஸிகன் பாரம்பரியத்தை அடிப்படையாக கொண்டு லா மெலின்சே, கார்லோடா; (La Malinche, Carlota); ஆகியவற்றை உருவாக்கினார். மற்றக் குறிப்பிடத்தக்க நடனங்களாவன: த மூர்ஸ் பாவனே [The Moor's Pavane](#) மற்றும் தேர் ஈஸ் எ டைம் [There is a Time](#). ஆல்வின் நிக்கோலே [Alwin Nikolais](#) (1912-1993) வின் படைப்பான முரே லூயிஸ் (Murray Louis(b. 1926)) அவரது ஜெர்மன் நாட்டு ஆசிரியரான ஹால்ம் (Holm) ன் படைப்புகளை ஒத்தும், மேலும் உடலில் மாட்டும் உபகரணங்கள், ஆடைகள், விளக்குகள், மற்றும் விளைவுகள் ஆகியவற்றை பயன்படுத்தி நாடக நடனம் புகழ்பெற்றது. மற்றவர்கள் தீவிரமாக தங்கள் பாரம்பரிய ஆசிரியர்களின் வழிகாட்டுதலை பின்பற்றினர். இந்த மூவரில் முதல்வர் கிரகாம்(Graham's) ன் முக்கிய நடன கலைஞர்கள் மூன்று பேர்:மெர்ஸ் கன்னிங்ஹாம், [Merce Cunningham](#), எரிக் ஹாக்கின்ஸ் [Erick Hawkins](#), மற்றும் பால் டேலர் [Paul Taylor](#).

மெர்ஸ் கன்னிங்காம் [Merce Cunningham](#)

BAM

(1919-2009), எதிர்பாராத திடீர் அசைவுகள், ஒலிகள், இயக்கம் ஆகியவற்றை அறிமுகம் செய்தார். 1945 இல் கிரஹாம் (Graham) கம்பெனியில் இருந்து விலகி ஒரு புதிய கம்பெனி ஆரம்பித்து, 1952 இல் அப்ஸ்ட்ராக்ட் ஸ்டைல் [abstract style](#) என்ற புதிய தனித்துவமான ஸ்டைலை அறிமுகம் செய்தார். கன்னிங்ஹாம் (Cunningham) மற்றும் கம்போசர் (composer) ஜான் கேஜ் [John Cage](#) ஆகியோரால் தீவிர முறைகள், அதிக நடைமுறைகள் பயன்படுத்துவதை போல் நடனம் செய்யும் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, இதனால் இசை, ஆடை, மற்றும் தொகுப்பு வடிவமைப்பு இயக்கத்தில் இருந்து விடுதலை பெற்றனர். கன்னிங்ஹாம் (Cunningham) புதிய சிந்தனைகளை உருவாக்கியும் கணினி மென்பொருளைப் பயன்படுத்தியும், 90-களின், இறுதியில் புதிய நடன அமைப்பு முறையை கண்டுபிடித்தார், மேலும் ரேடியோ ஹெட் (Radiohead) ஆல் இசையமைக்கப்பட்டது. 1952 -ல் பிளேமி -ல் முதலில் கன்னிங்ஹாமின் (Cunningham) நிகழ்வுக் கொடுக்கப்பட்டது. கன்னிங்ஹாமின் (Cunningham's) நியர்லி நைண்டி [Nearly Ninety](#) அவர் 2009 -ல் இறப்பதற்கு முன்னர் படைக்கப்பட்டது.

எரிக் ஹாக்கின்ஸ் [Erick Hawkins](#) (1909-1994) கிரஹாமின் (Graham's) தொழில்நுட்ப நெருக்கடிக்கு முற்றிலும் எதிரிடை தன்மையை இயல்புடன் ஈர்க்கப்பட்டு வளர்ந்த இயக்கம், பால் ட்யெலர் [Paul Taylor](#) (b. 1930) தடையின்றி, loping இயக்கங்கள் தொழில்நுட்பம் உருவாகியுள்ளது. சிக்கலான அமைப்பை கொண்ட அல்லது இசைக்கருவிகளால் ஆன பாடல், அதே போல் அறிவு, நையாண்டி, அல்லது தீவிர சமூக மற்றும் உளவியல் வர்ணனை நிரப்பப்பட்ட விளக்க சுருக்கமான: அவரது நடனங்கள் ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வரம்பில் பரவியிருக்கின்றன.

பால் ப்ரிமஸ் [Pearl Primus](#) (1919-1994) ஆப்பிரிக்க, அமெரிக்க கலாச்சாரம் சேர்ந்த, சுறுசுறுப்பான, தைரியமான நடனங்கள், உருவாக்கினார், இதேபோல் ஹார்டு டைம் ப்ளூஸ் [Hard Time Blues](#) பற்றிய ஷேக்கராப்பிங் மற்றும் பங்கா [Fanga](#), பாரம்பரிய லிபேரியன் நடனத்தை அடிப்படையாக கொண்டது; அவர் மேற்கு ஆப்பிரிக்க நடனத்தை பயின்றார்.

டுன்ஹாம் (Dunham) மற்றும் பீர்ஸ் (peers) ஆல் கவரப்பட்டு, பயிற்சி எடுத்தார். ஆல்வின் அலே [Alvin Ailey](#), கார்மென் டி லாவெடெலே (Carmen De Lavallade) உடன் ஒருங்கிணைந்து, 1950ல் ஆல்வின் அலே அமெரிக்கன் டான்ஸ் கம்பெனி (Alvin Ailey American Dance Company) யை உருவாக்கினார்.

சே “நோ” டு டான்ஸ் அண்டு டான்ஸ் ஆஸ் கல்சரல் ஐடெண்டிட்டி (1960) (SAY “NO” TO DANCE AND DANCE AS CULTURAL IDENTITY (1960S))

1960 இல் இந்த தாக்கம் அமெரிக்க சமூக எழுச்சியை நவீன நடனம் எதிரொலித்தது. சில கன்னிங்ஹாம் நடனங்களிலிருந்தது, உதாரணமாக, தொழில்நுட்பத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதை நிராகரித்தனர், மேலும் அதில் பின்-நவீனத்துவம் வெளிப்பட்டுள்ளது.

இந்த தாக்கம் ஜட்சன் பீரியட் [Judson Period](#) (1962-1968) புதுமை விரும்பிகள் கலைஞர்களால், நியூயார்க் நகரில் ஜட்சன் சர்ச் இடம் என பெயரிடப்பட்டது. புதுமைவிரும்பிகளாவனர்: டேவிட் கார்டன் [David Gordon](#), யுவ்னே ரெய்னர் [Yvonne Rainer](#), திரிஷா பிரொவ்ன் [Trisha Brown](#), ஸ்டீவ் பாக்ஸ்டோன் [Steve Paxton](#), மற்றும் டெர்போ ஹே [Deborah Hay](#), ஜட்சன் சர்ச், 1962 ல் முதல் கச்சேரி வழங்கியும், கன்னிங்ஹாம் (Cunningham) உடன் ராபர்ட் டன் (Robert Dunn) தலைமையிலான இயக்கத்தின் பயிற்சி பட்டறைகள் ஒன்றாக இணைந்தன. மற்ற நடன அமைப்பாளர்கள் மெரீடித் மான்க் [Meredith Monk](#), லூசிண்டா சைல்ட்ஸ் [Lucinda Childs](#), மற்றும் கெனத் கிங் [Kenneth King](#).

யோனோ ரய்னர் [Yvonne Rainer](#) (b. 1934) அவரது 1965 ஆம் ஆண்டு சுருக்கமாக பின்நவீனத்துவ கவலைகளை நோ மெயின்ஃபெஸ்டோ “[No Manifesto.](#)” ரெய்னர்ஸ் (Rainer's) ட்ரையோ ஏ [Trio A](#) அவர்களின் நடனம் மிக இயல்பான கேள்வியுடன், மற்றும் பிரச்சினையை தீர்க்கும், சுய வெளிப்பாடு என கூறப்படுகிறது; ஜட்சன் பாரம்பரியத்துக்கு முற்பட்டது என்று உச்சநிலை பெற்ற அவர்களது நடனங்கள், நடனகலைஞர் மற்றும் பார்வையாளர்கள் இடையே உள்ள எல்லைகளில் மங்கலான, வழக்கத்திற்கு மாறான இடங்களில் ஆடப்பட்டன. ஸ்டீவ் பாக்ஸ்டன் (Steve Paxton) மற்றும் பலர்

BAM

தொடர்பு மேம்படுத்தல், மற்றும் பழுது நீக்கம் ஆகியவற்றை எதிர்த்து இன்னும் செயல்படுகின்றனர்.

1960-களில் எழுந்த கேள்விகள்: நவீன நடன இயக்கமானது, தனிப்பட்ட அல்லது கலாச்சார வெளிப்பாடு, கதை, அல்லது அரசியல்/கலாச்சார பிரச்சினைகளை ஆராய வேண்டுமா? சாதாரணமாக இயற்கை அல்லது செயற்கை (திறமையான மற்றும் மாசற்ற) திறனுடன் இருக்க வேண்டுமா?

ஆப்பிரிக்க அமெரிக்கர்கள் (African Americans)—ஐலி (Ailey), டொனால்டு மெக்காலே [Donald McKayle](#), பெட்டி (Beatty), மற்றும் பலர்—நடனம் என்பது பணியின் ஒரு பகுதியாக இருக்கும் மக்கள் தொடர்பு என்று வலியுறுத்தினார். 1960 சிவில் உரிமைகள் இயக்கத்தின் கறுப்பு நடன அமைப்பாளர்களாக, ஜெரால்டெனே ப்லண்டன் [Jeraldine Blunden](#) டேய்டன் கண்டெம்ப்ரரி டான்ஸ் கம்பெனி [Dayton Contemporary Dance Company](#), 1968இல் உருவாக்கியவர். எல்டோ பேமேர், ரோட் ரோஜ்டர்ஸ், இஸ்மால் ஹஸ்டோன் ஜோன்ஸ், ப்லோண்டெல் க்யூமின்ஸ் [Eleo Pomare](#), [Rod Rodgers](#), [Ishmael Houston Jones](#), [Blondell Cummings](#), மற்றும் கல் சாலமன்ஸ் ஜூர் [Gus Solomons Jr.](#), எனினும், ஜட்சன் தாக்கம் இருந்தது.

1960 இல், ஆல்வின் ஐலி ன் [Alvin Ailey's](#) (1931-1989) நிறுவனம் தனது தனித்துவமான நடன அமைப்பால் வரலாற்று மற்றும் தற்கால முக்கியத்துவத்தை அதிகரித்தது. பிறகு, ஆல்வின் ஐலி அமெரிக்கன் டான்ஸ் தியேட்டர் (Alvin Ailey American Dance Theater) 70 நாடுகளில் நிகழ்த்தியது. 1970 -ல் ரஷ்யாவின் ஒரு அரசுத்துறை ஆதரவு சுற்றுப்பயணத்தின் மூலம் வெளிநாடுகளில் அமெரிக்கா பிரதிநிதித்துவம் பெற்ற முதல் ஆப்பிரிக்க அமெரிக்க நிறுவனம் ஆகும். ஐலி (Ailey's) -ன் நடனங்கள் ஆப்பிரிக்க அமெரிக்க கலாச்சாரத்தை கொண்டு (African American culture)—ப்ளூ சூட்ஸ் [Blues Suite](#) மற்றும் ரெவல்யூசன்ஸ் [Revelations](#)—புகழ்பெற்றன. ரெவல்யூசன்ஸ் (Revelations) வெளிப்பாடுகளை பாகுபாடு மற்றும் நம்பிக்கை பங்கு விகாரங்கள் சித்தரிக்கிறது. செய்திகள் உரியவர்களாக ஒரு பரந்துபட்ட அடங்கும். கடந்த 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, இந்த நிறுவனம் அலேய் ஸ்கூல் தாமன் பிம்ரெஸ் ப்ரெட்டி,

மற்றும் மெக்காலே ஆகிய தற்கால நடன அமைப்பாளர்களான ஜார்ஜ் பெய்சன் [George Faison](#), கமீல் ப்ரொவ்ன் [Camille Brown](#), உய்யெஸ் டொவ் [Ulysses Dove](#), மற்றும் ஜ்வால வில்லா ஜோ சோலார் (Jawole Willa Jo Zollar), ரொனால்டு கே. ப்ரொவ்ன் (Ronald K. Brown) மற்றும் ரெய்னி ஹார்ஸ் (Rennie Harris).

இனரீதியான அடையாளத்தின் ஒரு வளரும் போக்கு இருந்தது. கிரஹாம் சீடர்கள் மாஸ்லொவ் மற்றும் லாங் ஆகியோரை யூத கலாச்சாரம் ஈர்த்தது மற்றும் கேய் டேக்கி ([Kei Takei](#)) போன்றவை ஆசிய அமெரிக்கர்களில் ஜப்பனிய இயக்கம் மற்றும் கருப்பொருள்கள் ஆகியவற்றின் மேற்கோள் காட்டியது. மறைந்த நவீனத்துவம் மற்றும் ஒன்றுகூடும் பாங்குகள் (1970-களில்) (LATE MODERNISM AND MELDING STYLES) (1970S)

1960 பரிசோதனையாளர்கள் 1970 இலும் தொடர்ந்தனர். பாக்ஸ்டன், கோர்டன், ரெய்னர், மற்றும் பிரவுன் உள்ளிட்ட ஜட்சன் உறுப்பினர் ஜட்சன் தத்துவத்தினை விரிவாக்கி, கிராண்ட் ஒன்றியத்தில் இருந்தனர். உத்தி, மற்றும் எதிர்ப்பு-நடன/ உத்தி: என இரண்டு நவீன நடனத்தின் முகாம்களாக இருந்தன. லார் லுபோவிட்ச் ([Lar Lubovitch](#)), ஜெனிபர் முல்லர் ([Jennifer Muller](#)), லூசிண்டா சைல்ட்ஸ், மற்றும் ட்வைலா தார்ப் ([Twyla Tharp](#)) உத்தித் தேவைப்படும் நடனங்களை இயக்கினர். மற்றவர்கள், மெரிடித் மோன்க், மார்தா கிளார்க் ([Martha Clarke](#)), எலிசபெத் ஸ்ட்ரெப் ([Elizabeth Streb](#)), பைலோபோலஸ் ([Pilobolus](#)) மற்றும் அன்னா ஹால்ப்ரின் ([Anna Halprin](#)) - ஆகியோரின் யோசனை நடனத்தின் நோக்கத்தை மீள் கண்டுபிடிப்பு செய்வதாகவே இருந்தது.

பல 1960-கள்-70-களின், பிரவுன், சைல்ட்ஸ், மற்றும் தார்ப் உட்பட நடன அமைப்பாளர்கள், நடனம்- அல்லாத அழகியல் பற்றிய ஆய்வுகளுடன் மாசற்ற இயக்கம், கதை, மற்றும் பாலே ஆகியவற்றைத் தழுவி உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. ODC/நடனம் “பாதசாரி புத்தாய்வின் தசாப்தத்திற்கு பின்னர், மாசற்ற உத்தி மற்றும் நவீன நடனக் கதை உள்ளடக்கத்துடன் திரும்பிய முதல் அமெரிக்க நிறுவனங்களில் ஒன்றாக இருந்தது.

BAM

த்ரிஷா பிரௌன் ([Trisha Brown](#)) (b. 1936) 1970 இல் அவரது நிறுவனம் உருவாக்கப்பட்டது. அவரது விளையாட்டுத்தனமான, ஊக்கிக்குடியாத நடன அமைப்பு முழு நீள ஓபராக்களுக்கான நடன அமைப்பு தளத்தில் குறிப்பிட்ட பாணியில் இருந்து மாறுபடும். கூட்டுப்பணியாளர்களான கலைஞர் ராபர்ட் ராச்சென்பர்க் மற்றும் இசையமைப்பாளர் லாரி ஆண்டர்சன் ஆகியோர் உள்ளடங்குவர்.

ட்வைலா தார்ப் ([Twyla Tharp](#)) (b. 1941) ஜீட்சோனைட் ஆல் நிராகரிக்கப்பட்ட மாசற்ற நடன நுட்பம் பாலே உடனான நவீன நடனம் - ஆகியவற்றை மீண்டும் கொண்டுவந்தார். டியூஸ் கூபே, பீச் பாய்ஸ் இசையுடன் பாப் அமைக்க, ஆறு நிறுவனத்தின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் 14 பாலே நடனக்கலைஞர்கள் அடுத்தடுத்து வைக்கப்பட்டனர்.

கருப்பு நடனப் பாரம்பரியத்தின், தனிமனிதவாதம் வளர்ந்தது. டையன் மெக்கின்டயர் ([Dianne McIntyre's](#)) இன் (பி. 1946) சவுண்ட்ஸ் இன் மோஷன் (Sounds in Motion) நிறுவனம் இசை மற்றும் இயக்கம் மூலம் (அடிமை, கறுப்பினத்தவர்களின் வடக்கு இடம்பெயர்வு) கதைகள் சொல்லி, 1970 -களில் தோற்றம்பெற்றது. Zollar அர்பன் புஷ் மகளிர் இன் நிறுவனர், மெக்கின்டயர் உடன் படித்தவர். பிற வலுவான குரல்கள், ஜோயல் ஹால் நடன கலைஞர்கள் ([Joel Hall Dancers](#)), ஜோன் மையர்ஸ் பிரவுன் ([Joan Myers Brown](#)) பிலடான்கோ ([Philadanco](#)), கினியோ பார்க்கர் ராபின்சன் நடன ஆண்சாம்பல் ([Cleo Parker Robinson Dance Ensemble](#)), ஆன் வில்லியம்ஸ் (டல்லாஸ் பிளாக் டான்ஸ் திரையரங்கு) ([Ann Williams \(Dallas Black Dance Theatre\)](#)) மற்றும் கார்த் ஃபாகன் நடனம் ([Garth Fagan Dance](#)) ஆகியவை அடங்கும்.

மாறுபட்ட அழகியல் மற்றும் நடனத்தின் தனிப்பட்ட வரலாறுகள் (1980 இல்) (DIVERSE AESTHETICS AND DANCING PERSONAL HISTORIES) (1980S ON)

1980 -கள் -90 -களில், நவீன நடன அமைப்பாளர்கள் தங்கள் சொந்த வரலாறுகள் மற்றும் அடையாள பிரச்சினைகள் ஆகியவற்றின் மீது கவனம் செலுத்துவதிலோ அல்லது உரை, இசை, தொகுப்பு /ஆடை வடிவமைப்பு, மற்றும் புதிய நுட்பம் ஆகியவற்றின் ஒரு பலப்படித்தான உள்ளடக்கத்தில் நகர்ந்தனர்.

தொடர்பு மேம்பாடுக் கூறுகள், தனிப்பட்ட கதை, சமூக வர்ணனை, உரை, தூய இயக்கம் மேலும் பலவற்றுடன் 1983 இல் பில் டி. ஜோன்ஸ்/ஆர்னி ஜேன் நடன நிறுவனம் ([Bill T. Jones/Arnie Zane Dance Company](#)) உருவாக்கப்பட்டது. ஃபான்ட்லி டூ வீ ஹோப்...ஃப்ர்வென்ட்லி டூ வீ ப்ரே ([Fondly Do We Hope... Fervently Do We Pray](#)) (அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஆபிரகாம் லிங்கன் பற்றியது) உட்பட பல படைப்புகள் ஆப்பிரிக்க அமெரிக்க வரலாற்றினை வரையறுத்தன. ஜோன்ஸ் கடினமானத் தலைப்புகளைக் கையாள்கிறார்; ஸ்டில்/ஹியர் ([Still/Here](#)) (ஜேன் வாழ்க்கையிலிருந்து பெறப்பட்டது) எய்ட்ஸ் எதிர்கொண்டு வாழ்வதை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றது.

(மார்க் மோரிஸ் [Mark Morris](#)) (பி 1956) 1980 ஆம் ஆண்டில் மார்க் மோரிஸ் நடனக் குழு நிறுவப்பட்டது மற்றும் பல்வேறு தகவல்கள் கொண்ட தொகுப்புக்காகவும் மற்றும் அவரது இசைக்காவும் கொண்டாடப்பட்டது. அவரது படைப்புகள் பாலே மற்றும் ஓபரா நிறுவனங்களின் நடன அமைப்பு, விச்சித்திரமான தனிப்பகுதிகளில் இருந்து முழு நீள சுருக்கமான படைப்புகள் வரையிலும் எல்லையிலடங்கும். முழு நீள படைப்புகளில் த ஹார்ட் நட் ([The Hard Nut](#)) (ஒரு புதுப்பிக்கப்பட்ட நட்கிராக்கர்),எல்'அல்லேக்ரோ ([L'Allegro](#)), இல் பென்செராஸோ எட் இல் மாடரேட்டோ ([il Penseroso ed il Moderato](#)), மற்றும் மொஸார்ட் நடனங்கள் ([Mozart Dances](#)) ஆகியன அடங்கும்.

ஆரம்பகால நவீன நடனம் பாலேக்கு எதிராக வரையறுக்கப்பட்டது. ஆனால் தசாப்தங்களுக்குப் பின், நவீன நடனம் மற்றும் பாலே ஒன்றுக்கொன்று தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. ட்வைலா தார்ப், மார்க் மோரிஸ், மற்றும் திரிஷா பிரவுன் போன்ற முக்கிய நவீன நடன அமைப்பாளர்கள் அவ்வப்போது பாலே மற்றும் ஓபரா படைப்புகளை உருவாக்குகின்றனர். கடந்த காலத்தில், ஹோல்ம் மற்றும் தாம்ரிஸ் போன்ற நவீன நடனக் கலைஞர்கள் பிராட்வேக்கு நடனம் அமைத்தனர்; இன்று நவீன நடனம் பிராட்வேயின் ஒரு புதுப்பிக்கப்பட்ட தாக்கத்தால், ட்வைலா தார்ப், கார்த் ஃபாகன், (கரோல் ஆர்மிடேஜ்) ([Karole Armitage](#)) மற்றும் பில் டி. ஜோன்ஸ் போன்றவர்கள் இசைக்கான விருது பெறும் நடன அமைப்பினை உருவாக்குகின்றனர்.

BAM

இன்று, மார்தா கிரஹாம், மெர்சி கன்னிங்ஹாம், பால் டெய்லர், பில் டி. ஜோன்ஸ்/ஆர்னி ஜேன், ட்வைலா தார்ப், மார்க் மோரிஸ், திரிஷா பிரவுன், மற்றும் ஆல்வின் ஆய்லி—போன்ற பல அற்புதமான நடன அமைப்பாளர்களும் மற்றும் நிறுவனங்களும் செல்வாக்கைத் தொடர்கின்றனர். நவீன நடனத்தின் நடன அமைப்பாளர்கள் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் அமெரிக்க மற்றும் வெளிநாடுகளில் படைப்பினை உருவாக்குகின்றனர். குறிப்பிடத்தக்க அமெரிக்க நவீன நடனத் தயாரிப்பாளர்கள் சூசன் மார்ஷல் ([Susan Marshall](#)), சாரா மைக்கல்சன் ([Sarah Michelson](#)), பெப் மில்லர் ([Bebe Miller](#)), ஜான் ஜாஸ்பர்ஸ் ([John Jasperse](#)), ஈகோ & கோமா ([Eiko & Koma](#)), வாலி கார்டோனா ([Wally Cardona](#)), ஜேன் கம்ஃபர்ட் ([Jane Comfort](#)), டேவிட் பார்சன்ஸ் ([David Parsons](#)), டேவிட் டார்ஃப்மேன் ([David Dorfman](#)), லிஸ் லெர்மன் ([Liz Lerman](#)), ஆனி பி- பார்சன் ([Annie B-Parson](#)), ஸ்டீபன் பெட்ரானியோ ([Stephen Petronio](#)), தேரே ஓ 'கானர் ([Tere O'Connor](#)), ரெஜி வில்சன் ([Reggie Wilson](#)), யானிராகேஸ்ட்ரோ ([Yanira Castro](#)), மிகுவல் கூடிர்ஸ் ([Miguel Gutierrez](#)), நோரா சிப்பாமைர் ([Nora Chipaumire](#)), கைல் ஆபிரகாம் ([Kyle Abraham](#)), ஆஷர் பார்டன் ([Aszure Barton](#)), பிரையன் ப்ரூக்ஸ் ([Brian Brooks](#)), ரஷான்மிட்செல் ([Rashaun Mitchell](#)), லிஸ் கியரிங் ([Liz Gerring](#)), சிந்தியா ஆலிவர் ([Cynthia Oliver](#)), யாசுகோ யகாஷி ([Yasuko Yokoshi](#)), மற்றும் பலர் அடங்குவர்.

இன்று, சர்வதேச பரிமாற்றம் அதிகரித்து, நடன உலகினை மெருகேற்றி வருகின்றது. அமெரிக்க நடனத்தினால் ஏற்படும் தாக்கங்கள் ஜப்பனீஸ் புடா, ஜெர்மன் ட்டான்ஸ் தியேட்டர், இந்திய கிளாசிக்கல் நடனம், சீன நடனம், மற்றும் காப்பீரா (Capoeira) ஆகியவை அடங்கும். தற்காலத்திய கறுப்பு நடன அமைப்பாளர்கள் ஆப்பிரிக்க நிறுவனங்களுடன் இணைந்து, அவர்களது வாய்ப்பளவினை விரிவடையச் செய்துள்ளனர்.

முடிவு: நவீன நடனம் என்றால் என்ன?
(CONCLUSION: WHAT IS MODERN DANCE?)

நவீன நடனம் என்பது ஒரு விரிந்த பல்வேறு பாணிகள் மற்றும் உள்ளடக்கம் ஆகியவற்றால் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது; சில கருப்பொருள்கள் அல்லது குணாதிசயங்கள் அதன் வரலாற்றில்

மீண்டும் நிகழும். நவீன நடன இயக்கத்தின் சொல்லகராதி அல்லது பாணியை விட பார்வைக்கு ஏற்றதாக உள்ளது. பொதுவான இயக்க விருப்பங்கள் உள்ளன-வரையறுக்கப்படுவதை விட உணர்ச்சியுடன் சாத்தியமான உடல் அல்லது ஒப்பு கொண்ட ஈர்ப்பு-ஆனால் கூட இவை உலகளவில் வியாபித்தில்லை. நவீன நடனம் ஒரு சொல்லகராதி முதன்மை அடிப்படையில் வரையறுக்கப்பட்டதல்ல, ஆனால் வெளிப்பாடின ஒரு முறைமை போன்றதாகும். புதுமை, தனிப்பட்ட மற்றும்/அல்லது கலாச்சார அடையாளம், மற்றும் சமூக பொருத்தம் ஒத்ததிர்வு கருப்பொருள்கள் போன்றவற்றை உள்ளடக்குகின்றன.

நடன அமைப்பின் உள்நோக்கமானது வெறுமனே, இயங்க, ஒரு கதை சொல்ல, அல்லது முக்கிய விஷயத்தை எடுத்துக்கூறுவதாக இருக்கலாம். இந்த வகை உத்தியூர்வமான மற்றும் இயற்கையான, இயக்கங்கள் ஆகியவற்றைத் தழுவிருக்கிறது. நவீன நடனங்கள் மற்ற கலாச்சாரங்களில் இருந்து கருத்துக்கள் மற்றும் தாக்கங்கள் சேர்த்துக்கொள்கின்றன. அதன் வரலாறு தெளிவுபடுத்தியுள்ளது போல், தொடர்ந்து இயங்குதல், மாற்றத்தால் தன்னைப் புதுப்பித்தல், மறுபொருளை மதிப்பிடுதல், சுய வெளிப்பாடு மற்றும் புத்தாக்கம் போன்றவற்றால் நவீன நடனம் அதன் வலுவான மனித நிலையை விளக்குகிறது. ட்வைலா தார்ப் அதை சுருக்கமாக: “நவீனம் குறைவானது அல்ல, நவீனம் அதிகமாகவே உள்ளது. அதன் அனைத்தும் கூடுதலாகவேச் செய்யப்பட்டுள்ளது.”

ஆஷர் பார்டன் பாட்ரீசியா வாரன் (CHARMAINE PATRICIA WARREN), சுசான் யங்கர்மன் (SUZANNE YOUNGERMAN), மற்றும் சூசன் யங் (SUSAN YUNG) ஆகியோரின் பங்களிப்புகள்

BAM

குறிப்புதவிகள்

அகொசெல்லா. ஜோவோன். மார்க்
மோரிஸ்.நியூயார்க்: நூன்டே அச்சகம்,
1983, pp. 65-66

Acocella, Joan. Mark Morris. New York: The
Noonday Press, 1983, pp. 65-66

பேகன், ஜூலி. “டிசேசிங் தி லாங்குவேஜ்
ஆஃப் பில் டி. ஜோன்ஸ்.” நாடக
விமர்சனம், தொகுதி 49, எண் 2 (T186)
சம்மர் 2005.

Bacon, Julie. “Tracing the Language of Bill T.
Jones.” *The Drama Review*, Volume 49,
Number 2 (T186) Summer 2005.

பேனஸ், சால்லி. டர்ப்சிகோர் இன்
ஸ்னீக்கர்ஸ்: பின் நவீனத்துவ நடனம்.
பாஸ்டன்: ஹாக்டன் மிஃப்பின்
கம்பெனி, 1979.

Banes, Sally. *Terpsichore in Sneakers:
Post-Modern Dance*. Boston: Houghton Mifflin
Company, 1979.

காஸ், ஜோன். வரலாற்று மூலம் நடனம்.
நியூ ஜெர்சி: ப்ரென்டிஸ்-ஹால், இன்க்.,
1993.

Cass, Joan. *Dancing through History*. New Jersey:
Prentice-Hall, Inc., 1993.

கன்னிங்ஹாம், மெர்சி (ஜாக்குலின்
லெஸ்சாவேயுடனான உரையாடல்).
நடனக் கலைஞர் மற்றும் நடனம்.
நியூயார்க்: மரியோன் போயர்ஸ்
இன்க்., 1985.

Cunningham, Merce (in conversation with
Jacqueline Lesschaeve). *The Dancer and the
Dance*. New York: Marion Boyars Inc., 1985.

டிஃப்ரான்ட்ஸ், தாமஸ். நடன
வெளிப்பாடுகள்: ஆப்பிரிக்க அமெரிக்க
கலாச்சாரத்தின் ஆல்வின் ஆய்வி இன்
கருத்துருவம். நியூயார்க்: ஆக்ஸ்ஃபோர்ட்
யூனிவர்சிட்டி அச்சகம், 2004.

DeFrantz, Thomas. *Dancing Revelations: Alvin
Ailey's Embodiment of African American
Culture*. New York: Oxford University Press,
2004.

மாஸோ, ஜோசப் எச். பிரைம்
மூவர்ஸ்: அமெரிக்க நவீன நடனத்தின்
தயாரிப்பாளர்கள். நியூயார்க்: வில்லியம்
முர்ரோ அண்ட் கம்பெனி, இன்க்., 1977.

Mazo, Joseph H. *Prime Movers: The Makers
of Modern Dance in America*. New York:
William Murrow and Company, Inc., 1977.

PBS எட்டு பாக தொடர் நடனம். நடனம் # 7
“தனிப்பட்ட மற்றும் பாரம்பரியம். ஜெஃப்
டன்லப் மற்றும் ஜேன் அலெக்சாண்டர்
ஆல் தயாரிக்கப்பட்டது. ஜெரால்ட்
ஜோன்ஸ் & டேவிட் க்ராவுர் மூலம்
எழுதப்பட்டது; டேவிட் க்ராவுர் ஆல்
கதைபுனைப்பப்பட்டது; புரவலன் மற்றும்
எடுத்துரைப்பாளன், ராவுல்
ட்ருஜில்லோ., 1993.

PBS Eight-Part Series *Dancing*. *Dancing #7*
“The Individual and Tradition. Produced by
Geoff Dunlop and Jane Alexander. Telescript
by Gerald Jonas & Rhoda Grauer; story
by Rhoda Grauer; host and narrator, Raoul
Trujillo., 1993.

பென்ராட், ஜேம்ஸ் மற்றும் ஜேனிஸ்
குடி ப்ளாஸ்டினோ. நடனக் கலைஞர்
தயாரித்தல்:
தொடக்கநிலையாளர்களுக்கான நவீன
நடனம். 1998, இர்வின்: மேஃபீல்ட்
வெளியீட்டு நிறுவனம், 1998.

Penrod, James and Janice Gudde Plastino.
*The Dancer Prepares: Modern Dance for
Beginners*. 1998, Irvine: Mayfield Publishing
Company, 1998.

பெர்பென்னர், ஜான் ஓ. III. ஆப்பிரிக்க
அமெரிக்க இசை நிகழ்ச்சி நடனம்:
ஹர்லெம் மறுமலர்ச்சி மற்றும் அதற்கு
அப்பால். 2001, அர்பனா மற்றும்
சிகாகோ: இல்லினாய்ஸ் பல்கலைக்கழக
அச்சகம், 2001.

Perpener, John O. III. *African-American Concert
Dance: The Harlem Renaissance and Beyond*.
2001, Urbana and Chicago: University of
Illinois Press, 2001.

ரெனால்ட்ஸ், நான்சி மற்றும் மால்கம்
மக்கோர்மிக்.நிலைத்த புள்ளிகள்
இல்லை: இருபதாம் நூற்றாண்டின்
நடனம். நியூ ஹேவன்: யேல்
பல்கலைக்கழக அச்சகம்., 2003.

Reynolds, Nancy and Malcolm McCormick. *No
Fixed Points: Dance in the Twentieth Century*.
New Haven: Yale University Press., 2003.

www.trishabrowncompany.org/